

ערוץ: רשת א'
תוכנית: אמנות נקודה
מגיש: יובל מסקין
תאריך: 16/4/2009
שעה: 13:00
נושא: "אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: עכשיו אני רוצה לספר לכם על הצגה חדשה ומבחינתי גילוי על גילוי של במאי חדש. ההצגה נקראת "אבסינת" שזה מין משקה צרפתי כזה. זה מחזה פולני אם אני לא טועה.

מאור זגורי: מחזה פולני בהחלט.

יובל מסקין: מאור זגורי הוא זה שעונה לי. איך נוצרה ההצגה הזאת?

מאור זגורי: בדצמבר התאטרון הלאומי הבימה יזמו פסטיבל - מחזאות פולנית בת זמננו, אני קיבלתי את אחד מחמשת המחזות שהוגשו לפסטיבל, המחזה "אבסינת" מאת מגדה פרטאץ.

יובל מסקין: הדליק אותך, או שפשוט הזדמנות להראות את עצמך בכל זאת?

מאור זגורי: הדליק אותי המחזה, אבל קיבלתי אותו, לא בחרתי בו. למזלי מאד אהבתי את המחזה.

יובל מסקין: וכמה זמן היה לך לעבוד עליו?

מאור זגורי: בערך חודש, חודש וחצי.

יובל מסקין: כי זה לא נראה עבודה של חודש וחצי.

עמוד 1 מתוך 14

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

מאור זגורי: נכון. גיבשתי קבוצת שחקנים צעירים, כולם בוגרי בתי ספר למשחק מסמינר הקיבוצים ומניסן נתיב ועבדנו, עבדנו קשה, כמעט ללא תשלום והכנו את ההצגה, שהיתה אמורה להיות חלק מתאטרון קריאה ובסופו של דבר העלנו אותה כהפקה מלאה בפני עצמה.

יובל מסקין: הבימה ידעו שאתה הולך לעשות את זה הפקה מלאה או שהפתעת אותם?

מאור זגורי: הם ידעו, הם הרימו גבה, אבל אילן רונן שמאד תומך ומכיר אותי, אז הוא נתן לי את התמיכה ואמר: "לא לדאוג, יהיה בסדר".

יובל מסקין: ואז הצגת את זה פעם, פעמיים, לא יודע כמה...

מאור זגורי: 3 פעמים, פעם אחת במסגרת הפסטיבל ועוד פעמיים בסמינר הקיבוצים.

יובל מסקין: והחלטת שיש סיכוי שההצגה הזאת תוכל לחיות קצת.

מאור זגורי: בהחלט.

יובל מסקין: אז היא מתחילה את החיים שלה עכשיו.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

מאור זגורי: כן, היא היתה 2 הצגות ראשונות בתמונע, עברה את הסינון של הוועדה האמנותית והתקבלנו לפרטואר של תמונע החל מחודש מאי.

יובל מסקין: יפה. אז בוא עכשיו נלך לדבר עצמו. על מה המחזה, או תספר קצת מה הדליק אותך במחזה.

מאור זגורי: המחזה מדבר על קרולינה. קרולינה בחורה צעירה, 26-27, בנקודה בחייה שבו היא צריכה להחליט מה לעשות הלאה. הלחץ מההורים, להתחתן, משפחה, להוציא תואר, כל הדברים האלה, עבודה, שהיא לא מצליחה לעמוד בהם, בלחצים האלה. היא מחליטה להתאבד והמחזה נפתח בהתאבדות שלה ובסדר לא-כרונולוגי הוא חוזר אחורה אל העבר, אל אחרי מותה ומראה לנו את ההתמודדות שלה בחיים שאחרי המוות וקצת פלאש-בקים כדי להסביר לנו מה הוביל אותה לזה בחיים שלפני.

יובל מסקין: שזה מעין חוט שדרה רופף, זה מין קסטה שהיא משאירה, קסטת וידאו שהיא משאירה.

מאור זגורי: כן, מכתב התאבדות מודרני בעצם. היא מקליטה את עצמה ומסבירה למה לבעלה או כמעט בעלה, כי היא מתאבדת ממש ביום החתונה, לפני החתונה, אז הוא כמעט בעלה.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: בוא נעבור את הדמויות, כי בעצם חלק גדול ממה שאנחנו, הקהל, רואה, זה פאזל הרבה יותר שלם, למרות שכולו סובייקטיבי דרך הראש או העיניים שלה. קודם כל יש 2 הורים.

מאור זגורי: נכון. 2 הורים: אביה, דמות קומוניסטית לשעבר שגדלה בתקופה הקומוניסטית בפולין, הערכים הקומוניסטיים וכל דרך החיים עדיין מושרשת בו מאד חזק. עניין האנטי-דת מושרש מאד חזק, לעומת האם, האם שגדלה כנוצריה לכל דבר ובתוך האיסור לקיים חיים דתיים תחת המשטר הקומוניסטי, אז נוצר הקונפליקט בעצם בין 2 ההורים לבין קרולינה שקרועה בין שניהם בתקופה של אחרי הדת ואחרי הקומוניזם.

יובל מסקין: גם האבא וגם האמא הם דמויות מאד מוגבלות מבחינת המנעד הרגשי והיכולת שלהם להגיב על סיטואציות משתנות. הוא עם תחושת עליונות לא מוצדקת, היא עם תחושת נחיתות לא מוצדקת. קצת גם יש שם יותר מרמז על יחסי גברים-נשים באשר הם בעולם שלנו.

מאור זגורי: בהחלט. אחד הדברים הבאמת משמעותיים שיצאו במהלך העבודה עם השחקנים, מתוך אימפרוביזציות, אז באופן טבעי, למרות שזה נמצא בטקסט, אבל באופן טבעי, כבר באימפרוביזציות נוצרה איזושהי חלוקת מעמדות בין ההורים והשתמשתי בזה.

יובל מסקין: כלומר, זה השחקנים הביאו.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

מאור זגורי: השחקנים הביאו את הדמויות באופן מלא.

יובל מסקין: החתן, הבחור.

מאור זגורי: כמעט בעל. בהצגה הוא אומר לאבא: "החותן העתידי שלי לשעבר", אז כמעט בעל. הבחור סוחר סמים, צעיר. היא מכירה אותו בדיסקוטק, כמו שכולנו בעצם בתקופה הזאת שלנו עכשיו בשנים האחרונות מכירים בני/בנות זוג שאחרי זה מוביל לחתונה, בין אם זה בפאבים, בדיסקוטקים. התקופה המודרנית.

יובל מסקין: אני חושב שהיא מתחילה את היחסים איתנו בין פרובוקציה לבין יאוש קל...

מאור זגורי: נכון.

יובל מסקין: ואפילו היא, אני חושב, לא חושבת באותה שניה שזה יתפתח למין מערכת זוגית תומכת בסופו של דבר, עם כל הבעיות והמגבלות שלו לפחות.

מאור זגורי: נכון מאד. הסצנה, לפני שהיא פוגשת אותו, זו סצנה שבעצם ההורים מטיחים בה את ההוראות שלהם לחיים: "את חייבת להוציא זה, לעשות ככה,

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

להתנהג ככה, ללבוש את זה". היא יוצאת בסערת רגשות, מגיעה לאיזה מקום, הבחור הראשון שהיא פוגשת, נתקלת בו, מציעה לו לחיות איתה שנה.

יובל מסקין: יותר מזה, בדיוק, כמה שהוא נראה פחות הגיוני ככה יותר תלך עליו.

מאור זגורי: כן. היא מציעה לו לחיות איתה שנה ואחרי שנה היא יודעת שהיא תתאבד. כאן בעצם היתה ההחלטה שלה לעשות את זה והיא לא מגלה לו למה שנה והם נכנסים לתוך מערכת היחסים הזאת.

יובל מסקין: ואולי דווקא בגלל שיאל הזה התחיל ככה ובסך הכל זה לשנה וכל כך הכל מוגן, אולי זה מה שמרשה להם איכשהו להתקרב. יש פחות פחדים - "יו, מה יהיה"? וכאלה.

מאור זגורי: כן. פשוט קשר שהוא לא נועד להיות יציב, קשר פתלתל, קשר מלא הרפתקאות, סיכונים.

יובל מסקין: אין להם עתיד, גם אם היא לא תתאבד, אין להם ממש עתיד.

מאור זגורי: היא יודעת את זה, אני חושב שזה חלק מהבחירה שלה.

יובל מסקין: וההורים, ברגע שיש חתן הם מקבלים את זה. את המקצוע שלו, את הכל, הם ממש עושים את כל ההצדקות, הכי מטורפות.

ערוץ: רשת א'
תוכנית: אמנות נקודה
מגיש: יובל מסקין
תאריך: 16/4/2009
שעה: 13:00
נושא: "אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

מאור זגורי: כן, ממש בצורה הכי בוטה, מנסים למצוא את כל הדברים הטובים שדווקא נמצאים בתוך אותו בחור צעיר, מסומם, חסר עבודה, חסר השכלה, סוחר סמים, כדי שהם יוכלו בעצם להצדיק את הקיום שלו בתוך העולם שלהם, בתוך המשפחה שלהם.

יובל מסקין: כלב פיסח.

מאור זגורי: כלב פיסח הוא דמות סוריאליסטית, מסתורית ולא מפוענחת.

יובל מסקין: גם במחזה.

מאור זגורי: גם במחזה. המחזה הוא ללא הוראות בימוי בכלל. אין שום הנחייה מהן הדמויות או מי הן או מה הן עושות בכל רגע נתון.

יובל מסקין: זה טוב או רע?

מאור זגורי: זה מקשה, אבל כמו שאומרים אנשי תאטרון טובים: מתוך המגבלה נוצר הפיתרון והדמיון. אז השתמשתי בדמיון יותר חזק בעקבות זה. אז כלב פיסח הוא דמות שנמצאת במחזה, הוא מדבר על איזו מערכת יחסים בין קרולינה לבינו. הוא נולד בעצם מתוך משפט שהאמא אמרה, אחרי שקרולינה מספרת לה על איבוד הבתולים, אז היא אומרת לה: "מי ירצה אותך עכשיו? אפילו כלב פיסח

ערוץ: רשת א'
תוכנית: אמנות נקודה
מגיש: יובל מסקין
תאריך: 16/4/2009
שעה: 13:00
נושא: "אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

לא ירצה אותך". והנה נולד לו כלב פיסח שדווקא כן רוצה אותה. באינרפטציה שלי הוא מופיע רק לאחר המוות.

יובל מסקין: אבל כאילו הוא היה שלה תמיד, כאילו.

מאור זגורי: כאילו היה שם תמיד, בדיוק.

יובל מסקין: כלב פיסח הוא בנאדם לא לגמרי ברור. התכונה של הנאמנות והאהבה ללא תנאי.

מאור זגורי: בדיוק. אהבה ללא תנאי, נאמנות ללא תנאי. במהלך המחזה קרולינה מוכיחה גם לעצמה וגם לנו שההרכב האישיותי שלה, גם אם יתנו לה אהבה טוטאלית, כנראה גם האהבה הזו נידונה לכישלון.

יובל מסקין: שתי קרולינות בעצם.

מאור זגורי: נכון.

יובל מסקין: זה לא כתוב במחזה, או כן כתוב?

מאור זגורי: זה לא כתוב במחזה.

ערוץ: רשת א'
תוכנית: אמנות נקודה
מגיש: יובל מסקין
תאריך: 16/4/2009
שעה: 13:00
נושא: "אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: או קי, אז תפרט.

מאור זגורי: אני הרגשתי בקריאה שישית במחזה שקרולינה בעצם מתקיימת ב-2 מימדים: המימד האחד זה אחרי מותה והמימד השני לפניו, במהלך חייה. קרולינה אומרת במהלך ההצגה: "לא ידעתי לחיות לפני שאני מתה". ההפרדה הזאת של דמות שהיא בעצם 2 נשים שונות כמעט לחלוטין בקיום שלהן, הוכיחה לי שצריך להפריד אותן, או לפחות אם הייתי בוחר שחקנית אחת, אז לעשות מעבר מאד קיצוני.

יובל מסקין: אתה עושה מעבר יותר קיצוני - זה לא רק 2 נשים, הן גם עובדות בטכניקה שונה לגמרי.

מאור זגורי: נכון.

יובל מסקין: האחת ברור שיש לה לפחות רקע בריקוד והשניה היא שחקנית.

מאור זגורי: נכון. שתיהן שחקניות. אחת מירי לזר שהיא גם יחד אתי עיצבנו את התנועה בהצגה, אז היא מהווה את קרולינה של לאחר המוות, היא נקייה יותר, היא משוחררת באיזשהו מובן מהכבלים שכבלו אותה בחייה. השחקנית השניה, לירון בן שלוש, היא שחקנית עם המון בשר ותאוה ויש לה איזשהו אופל בלתי מוסבר במשחק שלה. היא משחקת את קרולינה בחייה, קרולינה שלוקחת הכל עד הקצה, שכל הרגשות שלה מוקצנים לחלוטין ושהיא שם כדי לחוות את החיים

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

עד תום, עם כל הכאב והעצב שלהם ועם כמה רגעים של אושר שהיא זוכה לחוות.
2 הקרולינות מצליחות בעצם להעביר את אותה דמות אחת שלמה.

יובל מסקין: זאת אומרת, הקטעים הריאליסטיים היחידים שאנחנו רואים באמת, זה הקטנים שקרולינה א' נקרא לה, מהחיים, מקליטה את הקסטה. כל השאר סובייקטיבי לחלוטין.

מאור זגורי: נכון.

יובל מסקין: למרות זה, עדיין יש לי הרגשה שכל דמות מגיעה לה המחזה שלה: לאמא יש את הסיפור, לאבא יש את הסיפור, אפילו לבחור יש את הסיפור. כל אחד מהם סוחב את הכאב שלו. ברור לי שזה גם בכתיבה, אבל מכיוון שהכתיבה היא פוטנציאלית והכתיבה היא, כמו שאמרת, לא עוד בימיו, חלק מהדמויות חילקת, חלק המצאת. זה אומר שאתה אחראי לזה שלכל דמות יש איזשהו עומק של סיפור, או רגש, או עניין שהיא מעוררת.

מאור זגורי: עם כמה שהשפה התאטרונית שלי מבוססת על תנועה בעיקר, אני עדיין מאמין שהדבר הכי חשוב בתוך ההצגה הוא המחזה, הטקסט. מתוך הטקסט לקחתי את הפיגומים, את עמודי התווך של הדמויות ופיתחתי אותם למקומות שאני פירשתי, לאינטרפרטציות שלי בעצם.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: והשחקנים, כמה הם באמת הביאו? כל אחד אמרת הביא את הדמות שלו. אז מה היה? נתת הכוונה כללית? עשיתם אימפרוביזציות ואחרי זה אמרת להם מה אתה רוצה? איך זה הלך התהליך הזה?

מאור זגורי: היתה הכוונה כללית. אני עובד עם הרבה השראות מעולם הקולנוע, כשבעולם הקולנוע לאורך עשרות שנים סיפק לנו המון דמויות בלתי נשכחות. כחלק מהעבודה הראשונית של מציאת הדמות, אני מבקש מהשחקנים למצוא השראה. השראה בדמות מסרט שהם ראו, כי סרט הוא נגיש, אפשר למצוא אותו בכל זמן, בכל מקום.

יובל מסקין: ואז יכול לקרות מצב שאחד השחקנים אומר לשחקן אחר: ראיתי אותך, את הדמות שלך, אני ממליץ לך לראות את הסרט ההוא?

מאור זגורי: כן, גם זה קורה. והשראות מעשרות דמויות ועשרות סרטים. לפעמים זה 2 דמויות בו-זמנית. זה בעיקר השראה, לא גוזלים שום דבר.

יובל מסקין: הם באו עם ההשראה הזאת לחזרה ו...

מאור זגורי: ומתוך אימפרוביזציות של הדמות עם עצמה, של האינטראקציה שלה עם הדמויות האחרות וכמובן עם הבסיס של המחזה, אז כל שחקן הצליח לקחת את המרכיבים האלה, להכניס אותם לתוך התבנית שהוא עצמו, כי אף אחד שם לא משחק משהו שהוא לא יכול היה להיות בדרך כזו או אחרת.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: ואתה שם בשביל למנוע שואות? אתה נגיד: אוקי, זה כיוון נכון ומעניין, זה לא הגיוני לי כי אחר כך... כזה?

מאור זגורי: נכון, כן. אני בעצמי שחקן, שחקנים הם בתוך תהליך הם מאד מבולבלים, לפחות בהתחלה. אז עוזרים בהכונה, בכיוון, זה התפקיד שלי בעצם.

יובל מסקין: זה אומר שצריך להיות לך גם צוות מאד מפרגן אחד עם השני, אחרת נורא קשה לעבוד ככה.

מאור זגורי: נכון. זו אווירה שחובה ליצור בה עוד בחזרות הראשונות. אווירה מפרגנת, פתוחה, מקבלת הכל. אווירה שכל הערה או הצעה נבדקת, נבחנת אם היא נכונה.

יובל מסקין: אני חושב שמכיוון שהזכרנו 2 מהשחקנים, 2 שחקניות, מגיע גם לאחרים שתזכיר אותם.

מאור זגורי: בצדק. את האבא משחק רועי חמווי, בוגר סמינר הקיבוצים, כנ"ל אני אעבור על כל הבוגרים שלנו מהסמינר: תמר בן עמי, משחקת את האם, שלומי בן עטר משחק את הכמעט בעל ואת הכלב פיסח משחק בוגר ניסן איתי שור.

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: המחזאית, אני מבין ראתה את ההצגה. הכנת אותה מראש למה קורה? אם היא כתבה את זה ללא הוראות בימוי זה אומר שמראש היא פתחה את זה לעולם, מצד שני לקחת שם כמה החלטות.

מאור זגורי: כן, היא היתה צריכה להיות מוכנה לזה. היא כתבה את המתכון לעוגה, אז שתהיה מוכנה. לא פגשתי אותה לפני כן. במהלך ההצגה בפסטיבל, אני ישבתי בצד אחד של האולם וראיתי אותה מכוונסת בפניה בצד השני של העולם והייתי בטוח שהיא רואה קטסטרופה. היא באה במיוחד מפולין, היא ראתה את ההצגה ובסוף ההצגה היא באה אלי, חצתה את כל האולם ממעלה המדרגות ונתנה לי חיבוק גדול ואמרה לי: תודה רבה ושהיא מאד נהנתה ושזו ההפקה הכי צבעונית שעשו למחזה. היא באה לראות את ההצגה שוב למחרת. העלינו את זה בסמינר יחד עם כל התלמידים והיא נהנתה שוב. אנחנו עדיין בקשר. אישה נפלאה.

יובל מסקין: בקשר, היא שלחה לך עוד מחזות? היא תזמין אותך, אולי תיצור לך קשרים בפולין?

מאור זגורי: אנחנו מדברים על זה, אבל דרך המכון הפולני, שגם עוזר לנו בתמיכה בהעלאת המחזה עכשיו, אז אנחנו בקשר ונראה לאן זה יתקדם הלאה מכאן.

<...>

ערוץ:	רשת א'
תוכנית:	אמנות נקודה
מגיש:	יובל מסקין
תאריך:	16/4/2009
שעה:	13:00
נושא:	"אבסינת" - הצגה חדשה בתאטרון תמונע של מחזאית פולניה

יובל מסקין: אז אני אזכיר שוב - אבסינת בתאטרון תמונע...

מאור זגורי: בתאטרון תמונע, עולה בחודש הבא בשני תאריכים: ב-12 וב-12 למאי.

יובל מסקין: ואני חושב ששווה הסתכלות, שווה הצצה. אני חושב שיש בהצגה הזאת שיצרת מספיק תיווכים וקשרים לכל סוג של קהל שיבוא ויהיה מוכן. מי שירצה סיפור, יש סיפור, מי שירצה דמויות יש דמויות, מי שירצה תנועה... יש מכל טוב. מאור זגורי תודה רבה לך ובהצלחה.